

MERKKIPÄIVIÄ

Aleksii soittaa, Niko kuuntelee.

87 vuotta täytti 25.4.92 Pukkilassa Aleksii K u j a l a ent. Denisov. Hän on syntynyt ja kasvanut Vuokkiniemen Tollonjoen kylässä.

Aleksii tuli Suomeen talvella 1922 ja toimi täällä aluksi kauppamiehenä, sitten monissa ammateissa; viimeksi hän piti jalkinekorjaamoa Helsin-

gin Herttoniemessä.

88 vuotta täytti 13.6.92 Maria L a h t i, ent. Lehtinen, o.s. Lettijeffer Oulussa. Hän on syntynyt Venäjän runokylässä. Äitinsä puolelta hän on Lesosia ja isänsä puolelta Lapukan Lettijefferiä. — Onnea ja terveyttä!

Irja Palas (Impilahti).

60 vuotta täytti 15.6.92 pianopedagogi, pianisti Irja P a l a s, ent. Jurvanen Lahdessa. Hän on syntynyt Impilahdessa ja joutunut kokemaan lapsena kaksi evakkomatkaa sotien takia.

Laulavassa ja soittavassa 9-lapsisessa perheessä pianonsoitto muodostui lapsesta lähtien yhä tärkeämmäksi. Opinnot jatkuivat Sibelius-Akatemiassa. Sieltä valmistuttuaan hän on toiminut pianonsoiton opettajana Jyväskylän konservatoriossa ja vuodesta 1976 Päijät-Hämeen konservatoriossa. Varsinaisen leipätyönsä ohessa Irja Palas on kirjoitta-

nut musiikkiarvosteluja ja esiintynyt konserteissa sekä säestäjänä että omin sooloumeroina.

Jatkosodan aikana hän ehti aloittaa oppikoulun Sortavalan tyttölyseossa, ja perheen muutettua siirtolaisina Lappeenrantaan kirjoitti ylioppilaaksi Lappeenrannan tyttölyseosta 1952.

Solmittuaan nuorena avio- liiton hän hoiti kolme lasta oman uransa ohella. Kaikki lapset ovat nyt ammattimuisia.

Kun unelma käynnistä entisillä kotiseuduilla Impilahdes- sa toteutui viime kesänä, ei

enää ollut mitään jäljellä kodista, joka sijaitsi ihanalla paikalla kosken rannalla. Perustuskivet ja koski kohinalaan herättivät monia kauniita muistoja.

80 vuotta täytti 12.5.92 Heikki M a r t t i n e n Helsingissä. Hän on syntynyt Kaajanissa, missä hänen isänsä

livo Marttinen tuolloin oli kauppa-alalla.

Varhaislapsuutensa Heikki vietti Vuokkiniemen Kivijärven kylässä, aloitti koulunkäyntinsä Oulussa, mistä Marttiset v. 1931 muuttivat Helsinkiin. Ylioppilas v. 1937 Kulmakoulusta. Elämäntyönä Heikki teki postilaitoksen palveluksessa.

Kauppaneuvos Paavo Maurasen omakätinen "elämäkerta"

Paavo Mauranen työpöytänsä ääressä.

Lapsuusvuoteni vietin syntymäkodissa Repolan Koropissa. Ruumiilliseen työhön täytyi opetella jo 10-vuotiaana, kun koulunkäyntiin ei ollut mahdollisuutta, sillä siihen aikaan ei ollut koko pitäjässä kansakouluja kuin yksi, Repolan kirkolla, jonne oli matkaa silloisia kinttopolkuja pitkin 40 km.

Isän karjaa paimensin kolme kesää, kun karhut olivat alituksena pelkona. Tuohitorvi oli ainoa turva, jolla karhua koitin karkoittaa kauemmaksi karjasta.

Lukutaitoa oli kovin vaikea saada edes alkua haparoi- maan, kun vanhemmat olivat lukutaidottomia. Kuitenkin tuli yksi pieni mahdollisuus saada kirjaimet tuntemaan.

Kun 9-lapsisessa perheessä tarvittiin sekä vaatetta että jalkineita, niin oli tapana pitää kotona suutaria sekä räätäliä viikottain ja ne hän oli rajan Suomen puolella suutarina siihen aikaan tunnettu Tahvo Tervo ja räätälinä Juhon Näsänen, kumpikin pielisjärveläisiä. Kun he tekivät työtään, niin minä poikasena istuin heidän vierelläni kuten lasten tapana on tunkeutua ristiksi asti siihen, kun vanhemmat ihmiset työtään suorittaa.

Niinkös minäkin siinä urkin alkukirjaimet ja siitä jatkoin opiskelua siten kuin silpuja hakkasin siihen aikaan viikatteella karjatuvassa, jossa oli savustuneet mustat seinät ja uunista irrotin rappaus-

ta ja niin harjoittelin seinään kirjoitusta, kun ei ollut muita välineitä, joilla olisin voinut harjoitella.

14-vuotiaana lähdin jo liikealalle juoksupojaksi Viipurin pitäjän Nurmen asemalle Nikitinin liikkeeseen, josta siirryin Antrean Korpilahteen kauppiaa Ipatoffille hänen siellä harjoittamaan liikkeeseen ja hänen siellä lopetettua liikkeensä siirryin jälleen Nurmen asemalle entiselle isännälleni, josta kuitenkin vuoden kuluttua Ipatoffin siirryttyä Nurmekseen, sain kutsun saapua hänelle, jossa palvelin siksi kunnes 1903 perustin oman liikkeen. Sitä harjoitin vuoteen 1919, jolloin perustimme Nurmeksen Kauppa Oy:n, jolle liikkeen varasto siirtyi. Perustajina ja yhtiön osakkaina olivat edesmenneet johtaja O. Ahonen ja E.J. Kuittinen ja allekirjoittanut. Liikettä on jatkettu tähän asti ja sen yhteydessä Nurmeksen Rauta Oy.

Tulkoon mainituksi, että liikkeen perustamisessa v. 1903 oli omat varat 700 mk. Ensimmäisen luoton antajana ja takaajana pankkiin oli entinen isäntäni kauppiaa V.A. Ipatoff Joensuusta. Silloisen Kansallispankin johtaja, edesmennyt kunnallisneuvos Juhon Pitkänen antoi aulista apua nuorelle yrittäjälle.

• Alkuperäisestä tekstistä muistiinmerkinnyt Ruovedellä 7.4.1992

ERKKI MAURANEN

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Uskollinen salmilainen isänmaanystävä, heimosoturi Aleksanteri Pesonen kuoli 4.5.92 Helsingissä. Hän oli syntynyt 1.1.1901 Salmassa ja oli kuollessaan yli 91-vuotias.

Nuoruudessaan Aleksanteri toimi monella alalla ja osallistui poikasena heimosotiin. Aikuisesti vartuttuaan hän palveli Suomen armeijaa aina eläkevuosiin saakka.

Aleksanteri Pesonen.

Eläkkeelle siirryttyään hän ei jäänyt toimeettomana istumaan, vaan hakeutui työelämään radioalan yritykseen.

Helsingissä avautui uusia harrastusmahdollisuuksia, kun ent. salmilaiset perustettiin ja kyykkätoiminta alkoi. Aleksanteri oli innolla mukana, milloin keitti salmillaisten murrekuorolle tsuajut, milloin toimi seuran sihteerinä ja kyykkätoiminnan vetäjänä.

Kyykänlyönnin Aleksanteri aloitti Seurasaarella ja pysyi harrastukselleen uskollisena koko elämänsä ajan. Hän oli ensimmäinen maaotteluudustaja Ruotsia vastaan v. 1958 ja kuului talvipelin aloittajiin.

Kerran sattui tapaturma; häneltä katkesi käsi. Se ei kuitenkaan estänyt toimintaa, vaikkei pelata voinutkaan. Aleksanteri oli aina ensimmäisenä kentällä ja lähti sieltä pois viimeisenä, kun jäi aina korjaillemaan pelimiesten jälkiä.

Uskollisesti hän seiso jouluaattoina kunnivartiossa ort. hautausmaan sankaripat-

saalla. Ensimmäisen kerran Aleksanteri oli vuorossa v. 1958, viimeisen vuoron seiso 90-vuotiaana.

Viimeiseen saakka Aleksanteri osallistui sekä karjalaistomintaan että heimosoturilitaisuuksiin.

Omaiset ja ystävät saattoivat hänet haudan lepoon 16.5. Helsingin ort. hautausmaalla, ja hautakumpu peitettiin kukkista kokonaan. — KP.

Talousneuvos Elias Jokinen kuoli 93-vuotiaana 8.4.92 Jyväskylässä. Hän oli syntynyt 23.8.1899 Hollolas-
sa.

Elias oli tekstiilikauppias. Hän puolusti innolla hyvää pukeutumista, mitä piti kasvatuskysymyksenä. Hänen asiantuntemustaan kauppa-

alalla käytettiin hyväksi niin Jyväskylän tekstiilikauppiaiden yhdistyksessä kuin valtakunnallisestikin; hän oli johtopaikoilla valtakunnan kauppiasliitossa, Suomen tekstiili-kauppiassa ja yrittäjien liitossa. Talousneuvoksen arvonimi hänelle myönnettiin jo v. 1954.

Elias Jokinen tuki jo nuorena kansallisia vapautusyrityksiä. Suomen, Viron, Latvian ja Inkerin vapaussodat olivat hänelle tunnetut. Myös Karjalan vapautusyrityksiin hän osallistui heimosoturina ja hän seurasi innolla Suomeen siirtyneiden pakolaisten toimintaa.

Myös Karjalan Sivistysseura on hänelle monesta kiitollinen. Sodan jälkeen ystävistä oli puutetta, mutta Elias Jokinen ei unohtanut seuraamme. Kun ensimmäistä vuosikokousta Jyväskylään suunniteltiin, Elias oli koko sydämelään mukana ja edesauttoi kokouksen onnistumisesta kaikin tavoin. — KP.

Ulla Sjöberg kuoli Helsingissä 4.4.92. Hän oli syntynyt 28.3.1908 Kiestingissä. Oma sukuaan hän oli Pääkkösiä.

RUNOILIJAN HAUDALLA.

Karjalan Sivistysseuran valtuuskunta kävi kunnioittamassa runoilija Vladimir Brendojevin muistoa hänen haudallaan Aunuksen hautausmaalla. — Brendojev oli liivinkielisen runouden uranuurtaja. Hän siirtyi tuonilmaisiin vajaan kaksi vuotta sitten.

Marja (Maikki) Lahelma kuoli Laihialla 19.5.92. Hän oli syntynyt Vaasassa 24.3.1925. Vanhemmat olivat Vuokkiniemestä, isä Korpin Jyrki Kaskolasta ja äiti Sepän Jelena Sepänniemestä.

Marja aloitti koulunkäynnin Vaasassa, jatkoi perheen muutettua Helsingistä v. 1937 ja lopetti keskikoulun Seinäjoella talvisodan aikana. Merkonomin tutkinnon hän suoritti Kuopion kauppaopistos-

sa. Työelämä alkoi helsinkiläisessä lakiasiantuimistossa, mistä hän siirtyi konttoristiksi Jyväskylään Pohjanmaan Kauppiain palvelukseen. Veri veti kuitenkin lakeuksille ja Laihiasta tuli hänen lopullinen kotipaikkansa. Hän toimi ensin nimismiehen kanslistina ja siirtyi 1.4.1952 kunnan palvelukseen palkanlaskijaksi. Palveltuaan 36 vuotta Marja siirtyi eläkkeelle keväällä 1988.

EXPRESSBUS

St. Petersburg SPECIAL

TURKU - HELSINKI - VIIPURI - PIETARI

Päivittäin:
Turku-Helsinki-Viipuri-Pietari

**POHJOLAN
LIIKENNE**

Lisätiedot ja varaukset:
Malkatoimistot ja linja-autoasemat